

РЕШЕНИЕ

№ 7185

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4403** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано по жалба подадена А. К. В., ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Н., срещу Решение № 2153-21-98 от 09.04.2021г., издадено от директора на ТП на НОИ – С. град. С оспореното решение е оставена без уважение жалба срещу разпореждане № 601105/12 (изписано също № [ЕГН]/12/) от 16.02.2021г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което на основание чл.69б, ал.2 КСО на А. К. В. е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

В жалбата се твърди, че от представените доказателства е напълно установено обстоятелството, че за периода от 15.04.1985 г. до 18.08.1990 г. жалбоподателят А. В. е полагал труд при условията на II категория, а обратният извод е напълно неправилен и обуславя незаконосъобразността на обжалваното Решение. Иска се от съда отмяна на постановеното от НОИ решение. В съдебно заседание, чрез адвокат Н. изцяло поддържа жалбата на сочените основания. Претендира съдебно-деловодни разноски, за които представя списък.

Ответната страна - директор на ТП на НОИ С. град, чрез юрисконсулт П., изцяло оспорва жалбата, като неоснователна и иска от съда да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не

депозира становище.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № Ц2113-21-8123/21.12.2020 г. до ТП на НОИ С. град жалбоподателя е поискал отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Заявлението е подадено на правно основание чл. 69б, ал. 2 от КСО и фактическо основание – навършване към датата на заявлението на изискуемата възраст, както и работа повече от 15 години при условията на втора категория труд. Към заявлението били представени и образец УП 3, трудови договори и допълнителни споразумения, заповеди, длъжностни характеристики и други относими към осигурителния стаж документи, съгласно чл.2 на НПОС.

След извършена проверка с разпореждане № 601105/12 (изписано също № [ЕГН]/12/) от 16.02.2021г., длъжностно лице по „ПО“ от ТП – С. град, Дирекция „Пенсии“ е отказало отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В Разпореждането са изложени мотиви, че към датата на заявлението В. е навършил изискуемата възраст, но според данните по представени трудова книжка 4064/29.10.1987 г. и Удостоверение УП-3 от [фирма], положеният от него труд при условията на втора категория, бил 09 години, 09 месеца и 12 дни, а не изискуемите 15 години. Изводът за този недостиг е мотивиран с това, че според Длъжностното лице по „ПО“, периодът от 15.04.1985 г. до 18.08.1990 г. по представените трудова книжка и УП-3 се зачитал за III категория труд, тъй като заеманата през този период от В. длъжност „Ръководител търговска експлоатация“ не попадала в обхвата на т. 53б от действалия Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране (ПКТП).

Разпореждане е обжалвано пред Директора на ТП на НОИ С.-град. Решаващия орган е достигнал до извод съвпадащ с този в обжалваното Разпореждане за отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Мотивирал решението с обстоятелството, че по административната преписка нямало доказателства за това заеманата от А. В. през периода от 15.04.1985 г. до 18.08.1990г. длъжност „Ръководител търговска експлоатация“ от звено „Перонна механизация“ на „Летищен комплекс - С.“ да попада сред длъжностите от Списъка на професиите и специалностите по т. 53б от ПКТП, включени в списъка към Писмо № 47-60-95/13.08.1990 г. на Заместник - Министъра на транспорта. В този списък, за звено „Перонна механизация“ попадали само длъжностите „Организатор производство“, „Товаро-разтоварач“ и „Преносвач-разтоварач“. На това основание директора на ТП на НОИ постановил Решение № 2153-21-98/09.04.2021 г., с което жалбата на В. е оставена без уважение като неоснователна.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № 2153 - 21 - 98 от 09.04.2021г. на директора на ТП на НОИ – С. град е връчено на жалбоподателя на 14.04.2021г. по пощата. Жалбата е подадена директно до съда на 28.04.2021г. от надлежна страна, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от

страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма и в съответствие с неговите цели. При издаването му не са допуснати нарушения на материалния закон и административно производствените правила, които да водят до неговата отмяна. Съгласно чл. 104 от КСО Министерски съвет определя кой труд към коя категория се причислява съобразно характера и особените условия на труд. При пенсиониране за осигурителен стаж и възраст осигурителният стаж се превръща, като три години осигурителен стаж от първа категория или четири години от втора категория се зачитат за пет години стаж от трета категория. Осигурителният стаж на лицата по чл. 69 се превръща, като три години действително изслужено време се зачитат за пет години осигурителен стаж от трета категория.

Жалбоподателят е подал заявление за отпускане на пенсия по чл. 69б, ал. 2 от КСО. Съгласно, ал. 2 на посочената разпоредба в редакцията ѝ, приложима към датата на подаване на заявлението, лицата, които са работили 15 години при условията на втора категория труд, придобиват право на пенсия, когато са навършили възраст до 31 декември 2015 г. 52 години и 8 месеца за жените и 57 години и 8 месеца за мъжете и имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете, като от 31 декември 2015 г. възрастта по т. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца за мъжете и с по 4 месеца за жените до достигане на 60-годишна възраст.

Предмет на спора по същество е дали стажът, натрупан от жалбоподателя за периода от 15.04.1985 г. до 18.08.1990 г. следва да бъде зачетен като такъв от втора категория труд, както се поддържа в жалбата, или като такъв от трета категория - както са приели органите по пенсионното осигуряване.

Видно от разпореждане № 601105/12 от 16.02.2012г. на жалбоподателя е зачетен осигурителен стаж от втора категория труд в размер на 9 години, 9 месеца и 12 дни, т. е. не е признат за тази категория стажът натрупан в периода от 15.04.1985 г. до 18.08.1990 г. когато А. В. е заемал длъжността „Ръководител търговска експлоатация“ в звено „Перонна механизация“ на Летище С..

За да зачете този стаж за съответните периоди, като такъв от трета категория, а не от втора категория труд, ответникът е мотивирал отказа си за категорията труд с това, че липсва информация за категоризиране на труда по т. 53б ПКТП(отм.), като се е позовал на УП 3№ 100-867/22.01.2021г., в което посочената длъжност заемана от В. през процесния период не е включена в списък към Писмо № 47-60-95/13.08.1990 г. на Заместник - Министъра на транспорта. В този списък, за звено „Перонна механизация“ попадали само длъжностите „Организатор производство“, „Товаро-разтоварач“ и „Преносвач-разтоварач“, а също не била представена длъжностна характеристика за заеманата от В. длъжност „Ръководител търговска експлоатация“.

Съгласно т. 53б ПКТП (отм.) от втора категория труд се зачита трудът на работници, пряко участващи в ремонта и поддържането на трамваи, тролейбуси, автобуси и

товарни автомобили от електротранспортните и автотранспортните фирми за общо ползване, железния път на трамваите, трамвайната и тролейбусната ел. контактна мрежа; инженерно-технически състав от гражданската, селскостопанската и специализираната авиация, пряко участващ в поддържането и ремонта на въздухоплавателните средства; инженерно-технически кадри и обслужващия въздухоплавателните средства персонал със самолетообслужваща техника и перонна механизация. Конкретните професии се определят по списък, утвърден от Министерството на труда и социалните грижи и Министерството на транспорта. В конкретния случай длъжността на оспорващия не попада в този списък.

Съгласно нормата на т. 67 от ПКТП (отм.) трудът на работниците и служителите от първите два раздела се причислява към съответната категория, независимо в кой отрасъл на производството е положен, щом работата е свързана със същата вредност и тежест на труда. Съгласно чл. 68 от отм. ПКТП при изменение в наименованията на извършваната работа, но без промяна на характера ѝ, работниците и служители запазват категорията си.

От представените по преписката документи е видно и не е спорно по делото, че със Заповед № 361, считано от 23.07.1982 г. А. В. е бил назначен на длъжност „Водач на специален електрокар над 2,5 т.“ в Звено „Перонна механизация“ на „Летищен комплекс - С.“. Със Заповед № 105/14.02.1983 г. той е бил преназначен от тази длъжност на длъжност „Водач на специален автомобил 3,5 т. - 7,5 т.“ в Звено „Перонна механизация“ на „Летищен комплекс - С.“, а със Заповед № 261/19.04.1985 г., считано от 15.04.1985 г. е преназначен на длъжност „Ръководител търговска експлоатация“ в същото звено - „Перонна механизация“ на „Летищен комплекс - С.“. На последната длъжност А. В. е работил до 18.08.1990г. Действително в списъка на професиите и специалностите по т. 536 от ПКТП, включени в Писмо № 47-60-95/13.08.1990 г. на Заместник - Министъра на транспорта, за звено „Перонна механизация“ са посочени само длъжностите „Началник“ „Организатор производство“, „Товаро-разтоварач“ и „Преносвач-разтоварач“, а заеманата от жалбоподателя длъжност „ръководител търговска експлоатация“, не е включена. Това обаче, не означава, че същата не е отговаря като характеристика и функции и не е идентична като вредност, тежест и риск на другите включени в групата за звено „Перонна механизация“. Именно обратното се установява от събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства, както и тези представени с административната преписка.

Както приложените към административната преписка, така и представените по съдебното дело писмени доказателства и изслушаните свидетелски показания установяват обстоятелството, че противно на изводите на административния орган, през процесния период от 15.04.1985 г. до 18.08.1990 г. А. В. е работил при условията на II категория труд. В представеното по административната преписка Удостоверение УП-3 № 100-867/22.01.2021г., както и в представеното пред настоящия съдебен състав Удостоверение УП-3 И.. № 200-607/03.09.2021 г., издадени от [фирма], осигурителят изрично е посочил, че при всички заемани длъжности през целия период от 23.07.1982 г. до 18.08.1990 г. А. В. е работил при условията на II категория труд. Това се установява и от Производствената характеристика на В. като ръководител търговска експлоатация, която видно от наименованието и от съдържанието се издава във връзка с изпълнение на задълженията в производствения процес. В представена Карта за оценка на условията на труд за работно място:

ръководител търговска експлоатация е посочено в раздел „показател на условията на труд, т. 4 Шум –степен I, оценка 13, т. Риск ПБ, оценка 55 И т.1 Микроклимат оценка 35. Посочената комплексна оценка е 103, а категорията- I. Въз основа на тези данни е определен размера на допълнителното възнаграждение от условията на труд в размер на 40 лв. Това допълнително възнаграждение е изплащано на В., видно от Платежна бележка от 06.1985г., в която също е изплатено и възнаграждение за товарене и разтоварване. Представен е и Протокол от 25-04.1990г. от комисия назначена със заповед на Генералния директор на Б. Б., която да определи добавките към основната заплата в зависимост от категорията на работните места по условията на труда. В протокола под № 68 „Ръководител търговска експлоатация“ е определен категория на работното място/вид работа I и добавка към основната заплата 25лв. Приложена е и Карта за оценка на условията на труд с посочени показатели на условията на труд: 2. Токсични вещества –степен IБ, оценка 18, Шум-88дб., степен I, оценка 13, 9. Динамично физично натоварване степен I, оценка 13, Комплексна оценка 69, добавка в размер на 25 лв. Предвид изложеното хронологично безспорно се установява, че за процесния период 1985-1990г. жалбоподателя е осъществявал труд в условия на тежест и вредности, за което му е изплащана съответната надбавка.

В изпълнение на доказателствената тежест жалбоподателя е изискал и от [фирма] му е издадена Служебна бележка с изх. № 100-4965/22.04.2021 г. относно длъжността „Ръководител търговска експлоатация“ и Служебна бележка с изх. № 200-672/23.09.2021 г. относно длъжността „Организатор производство“. В двете служебни бележки е потвърдено, че за периода 1985 г. – 1990 г. не са налице Длъжностни характеристики за двете длъжности. Във всяка от бележките е изложено подробно описание на основните изпълнявани функции и задължения за длъжностите, които при добросъвестното им сравняване доказват пълната идентичност на двете функции. В самите Служебни бележки са изложени и заключенията, че на базата на тези подробно описани функции, длъжностите „Ръководител търговска експлоатация“ и „Организатор производство“ от звено „Перонна механизация“ напълно съответстват една на друга.

Установява се също, от показанията на разпитания свидетел, че наименованието на длъжността „ръководител търговска експлоатация“ е променено на „организатор производство, като трудовите функции са останали непроменени. А също и че, заемоция тази длъжност е участвал освен в организацията, но и в изпълнението на функциите по обслужване на самолетите, включващи товарене и разтоварване на самолетите с багаж и поща. Действително, както основателно посочва ответната страна, нормата на чл. 104, ал. 10 от КСО постановява забрана със свидетелски показания да бъде установявана категория труд, но в случая същите са събрани с цел установяване на конкретната трудова функция на жалбоподателя- работник, при липсата на приложена длъжностна характеристика. Съдът намира, че при определянето на категорията труд, единствено относима е осъществяваната от лицето трудова функция, а не наименованието на длъжността, а в конкретния случай и че трудът на жалбоподателя, е бил със същата вредност и тежест като труда на всяка друга длъжност който е зачетен за втора категория труд, посочен в Писмо № 47-60-95/13.08.1990 г. на Заместник - Министъра на транспорта, за звено „Перонна механизация“.

От всичко изложено до тук се установява, че трудът на В. е полаган при вредни условия, за който вреден труд са изплащани надбавки към трудовото възнаграждение.

В пряка връзка с осъществяването на тази му конкретна трудова функция на е било възложено и пряко да контролира и организира производствените операции, както и пряко участие в същите, вкл. товаро-разтоварителна дейност, което обстоятелство несъмнено изяснява спорния по делото въпрос. Приложените доказателства потвърждават този извод. Съобразявайки характерът и условията, при които трудът е полаган от В. за процесните периоди, съдът обосновава изводът, че същият следва да бъде приет за такъв от втора категория.

В случая, административният орган не е изяснил релевантните за спора обстоятелства относно категорията труд, положен от жалбоподателя на процесната лъжност, с което е нарушил процесуалните си задължения, произтичащи от основополагащите принципи на административния процес. Касае се за нарушаване на принципа на истинност, прогласен в чл. 7 АПК, според който административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като на преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая, а истината за фактите се установява по реда и със средствата, предвидени в този кодекс. Нарушен е и принципът на служебното начало, според който административният орган събира всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица, и осъществява процесуално съдействие на страните за законосъобразно и справедливо решаване на въпроса - предмет на производството /чл. 9, ал. 2 и, ал. 4 АПК/. Това от своя страна е довело до нарушаване на чл. 35 и чл. 36, ал. 1 АПК, които задължават административния орган да събере служебно доказателства и да издаде индивидуалния административен акт след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Въз основа на изложеното до тук от фактическа и правна страна, оспореното решение и потвърденото с него разпореждане, следва да бъдат отменени. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК, административната преписка следва да се изпрати на ТП на НОИ – С. град за постановяване на административно решение по направеното пред него искане, съобразно даденото в мотивите на настоящото съдебно решение тълкуване и прилагане на закона.

Съобразно изхода от спора в полза на А. К. В. следва да се присъдят разноските по делото в общ размер на 400 лв. платено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, Административен съд София град, 63 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпореждане № 601105/12 (изписано също с № [ЕГН]/12/) от 16.02.2021г., издадено от длъжностно лице по пенсионно осигуряване ТП на НОИ С. град, потвърдено с Решение № 2153-21-98 от 09.04.2021г., издадено от директора на ТП на НОИ – С. град и потвърденото с него

ИЗПРАЩА преписката на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване при ТП на НОИ С. град, за ново произнасяне по заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст - вх. № Ц2113-21-8123/21.12.2020 г.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С. град, да заплати на А. К. В., ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] разноските по делото в размер на 400

лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването на съобщение за неговото изготвяне с препис за страните.

СЪДИЯ: